

Téma 45

Tvořím věci nové - Naše milá Paní od Nejsvětější svátosti

“Adorace Nejsvětější Panny před vtěleným Slovem. To je můj vzor, moje matka Maria! Byla první, kdo se klaněl vtělenému Slovu. Řekl jsem Pánu své veliké přání, aby mi dal Nejsvětější Pannu, klanitelku, za skutečnou matku a aby mi dal podíl na jejím neustálém aktu adorace v době, kdy nosila vtělené Slovo ve svém panenském těle.”

sv. Petr Julián Eymard, 25. března 1865

Poselství pro naši dobu

1. Na rovině svátostného života Církve nám Maria pomáhá pochopit centrální místo Eucharistie v našem osobním životě i v budování společenství. Její mateřská přítomnost v Káně, kterou ukázala v povelu služebníkům: "Udělejte, co vám řekne", není zcela bez vztahu a jisté návaznosti také na pozdější příkaz Ježíše, když přišla jeho "hodina": "To dělejte na mou památku". Důležitá je také skutečnost, že právě velké mariánské svatyně jsou místy, kde se zvláštním způsobem uskutečňuje obnova Církve v eucharistické vroucnosti.

2. Následujíc příkladu otce Eymarda můžeme prosit Marii o milost, abychom ve víře objevili mnohem hlouběji bohatství Eucharistie skrze účast na svátosti a adoraci. Maria nám může dát chuť k vnitřnímu životu, může nás učit žít ve společenství s Pánem, k přebývání s ním, abychom přinášeli víc ovoce. Kardinál Dannels jednou napsal:

“Jen Bůh ví, co se stalo v srdcích těch adorátorů v duchu a pravdě, kteří vyjádřili svoji lásku tím, že tráví celé noci v bdění před Eucharistií. Hodinu po hodině je člověk transformován Tím, kterému se klaní; je vtahován do účasti na "sebezmaření" Pána, na jeho smrti a vzkříšení. Tímto způsobem se rodí člověk eucharistie, člověk zázraků a kontemplace, plný radosti a vnitřního pokoje. Tak se rodí člověk mariánský, vírou v sobě "plodící" Pána, člověk navštívený Bohem, zářící jeho dary: láskou, radostí, pokojem, mírností, dobrotou, laskavostí, vírou, pokorou a sebeovládáním.”

3. Konečně, Maria nám zjevuje apoštolskou plodnost křesťanského života živeného Eucharistií, žijící v našem každodenním životě, v naší otevřenosti Duchu svatému a v touze našeho srdce uskutečnit veliké věci dokonce v nejvyšší prostotě života. Růst prvního společenství v Jeruzalémě a síla jeho misionářské vitality není bez souvislosti s přítomností Té, kterou můžeme uctívat jako "Královnu večeřadla."

Fr. André GUITTON, SSS, Paříž, 1997

<http://www.eucharistie.cz/czech/eynard/eymamar.html>